

DATORIILE FINANCIARE ALE UNOR ȚĂRI CĂTRE ROMÂNIA...

 lupuldacicblogg.wordpress.com/2014/03/21/datoriile-financiare-ale-unor-tari-catre-romania/

Lupii
Dacici

21.03.2014

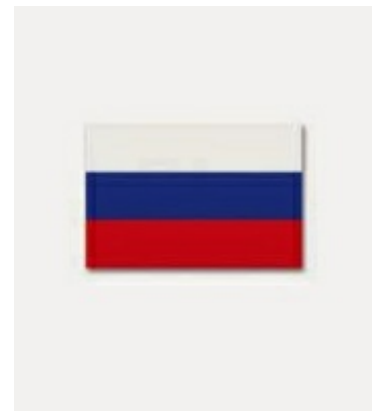
România înșelată

Nu mai este o noutate pentru multă lume cum că România are de recuperat sume colosale de bani de la alte state, unele dintre ele chiar foarte bine dezvoltate, puternice din punct de vedere economic. Voi prezenta așa ca *unremeber* câteva astfel de cazuri.

În timp ce guvernele României care s-au tot perindat la cârma țării au făcut umiltoare plecăciuni diverselor instituții financiare internaționale pentru acordarea de împrumuturi împovărătoare pentru acest popor, dobânzile uimitoare ale împrumuturilor mai vechi creșteau vertiginos pe secundă. Misterioase par aceste paradoxuri când țări precum Rusia, Germania, Irak, Libia, Siria, Mozambic, Ucraina, Cuba, Egipt, Vietnam, Angola, Zambia, și astea sunt doar țări care au datorii mai importante către România, lista fiind în realitate mult mai lungă...

Dar să le luăm pe rând:

Rusia este de departe cel mai vechi datornic al României. Tezaurul României este tezaurul care a fost trimis în Rusia în timpul [primului război mondial](#) și care nu a mai fost niciodată returnat în întregime. El includea tezaurul [Băncii Naționale a României](#), valori aparținând unor diverse bănci românești private, societăți comerciale, persoane particulare, colecții de artă, bijuterii, arhive, etc. Toate acestea au fost transportate din România spre Rusia țaristă în timpul primului război mondial, cu scopul de a fi adăpostite de armatele [Puterilor Centrale](#), care ocupaseră o parte însemnată a [României](#) și amenințau să ocupe întreg teritoriul național. După [Marea Revoluție din Octombrie](#) și preluarea puterii de către comuniști, sub conducerea lui [Lenin](#), proaspăt instalata putere sovietică a sechestrat tezaurul și a refuzat restituirea acestuia. Aceasta a fost parțial restituit, în trei tranșe separate, în anii 1935, 1956 și 2008, ca un semn de bunăvoință al sovieticilor și ulterior al rușilor. Dar cea mai mare parte din tezaur a rămas nerestituit, fapt pentru care el rămâne un subiect sensibil în relațiile diplomatice dintre România și Rusia. La 4 iulie 2003 s-a încheiat Tratatul privind relațiile prietenești și de cooperare dintre România și Federația Rusă. Partea rusă a refuzat reglarea problemei tezaurului prin tratat; în schimb s-a agreat totuși constituirea unei comisii de istorici români și ruși care să studieze chestiunea. Comisia s-a întâlnit pentru prima dată în perioada 19- 21 octombrie 2004, la București, copreședinții acesteia fiind profesorul Ioan Scurtu, respectiv academicianul Alexandru Oganovici Ciubarian. Cu toate acestea lucrările comisiei nu au avansat foarte mult până în prezent.

În 19 aprilie 2004 firma germană Capital Consulting a transmis către Banca Națională a României, o ofertă de retrocedare a celor 93,4 tone de aur din partea Moscovei, dar BNR nu a răspuns niciodată acestei oferte, venită pe canale private, din partea Kremlinului.

Germania are către România o datorie restantă încă din anul 1947. Pare surprinzător dar așa și este. Profesorul doctor Radu Eugen Golban, care a fost concediat de la Universitatea de Vest din Timisoara, pentru ca a descoperit datoria istorica a Germaniei fata de Romania, este contrazis de Banca Nationala a Romaniei. Purtatorul de cuvânt al acestei institutii, Adrian Vasilescu, spune ca presupusa datorie este mai mica, de aproximativ un miliard de marci germane. Contactat de Business24, Adrian Vasilescu recunoaste ca Germania ar avea o datorie fata de Romania, dar precizeaza ca este vorba de o „restanta” care dateaza din 1947, de pe vremea schimburilor cu marfuri dintre cele doua state. De atunci „ar fi existat un sold de aproximativ un miliard de marci germane”, explica Vasilescu si adauga ca acesti bani nu mai pot fi recuperati, pentru ca „nu exista niciun fel de document si nicio creanta”. Ciudat nu-i așa? Oare care *lojă franc-masonică* dirijează în așa fel datoriile financiare pe care le are de recuperat România urmărind să nu recuperăm nimic dar să ne îndatorăm până la vânzarea acestei țări, bucată cu bucată... Dupa calculele facute de profesorul Radu Eugen Golban, banii ar fi de miliarde de euro.

Irak În 2005 datoria Irakului catre Romania era de 2, 6 miliarde de dolari. Relatia privilegiata pe care Nicolae Ceausescu a avut-o cu Saddam Hussein a facut ca Romania sa investeasca enorm in Irak. Noi le-am facut drumuri, foraje petroliere, cai ferate, fabrici ciment si armament, lucrari de irigatii. Ei ar fi trebuit sa ne dea petrol si bani. Ce s-a intamplat cu datoria? Clubul de la Paris, aceeasi instanta care in 1981 obliga Romania sa-si plateasca datoriile, in 2005 ne-a cerut sa iertam datoria statului irakian in proportie de 80%, mai bine de 2 miliarde de dolari, iar restul datoriei a fost esalonat pe 23 de ani cu 5 ani de gratie. Prin urmare, Irakul isi termina de platit datoriile abia in 2028. Acelasi model s-a aplicat si in cazul altor tari. Romania a fost obligata sa uite de banii pe care ii avea de primit.

Libia. Relatia deosebita a lui Ceausescu cu colonelul Ghaddafi a fost fructificata in nenumarate contracte comerciale. Noi am facut in Libia drumuri, zeci de scoli, sute de blocuri, am exportat arme.

Libienii au fost maritimosi si au permis romanilor sa concesioneze un camp petrolifer, Murzuk. Pe 20 de ani cu posibilitate de prelungire. Pana in 1993, statul roman a investit acolo peste 50 de milioane de dolari. Guvernul Vacaroiu vinde concessia unor spanioli. Tranzactia se deruleaza prin Rompetrol, companie a statului. O parta din plata se face la incheierea tranzactiei, iar restul de bani 85 de milioane de dolari urmand sa fie platiti in timp. Rompetrol se privatizeaza, iar cele 85 de milioane nu ajung la stat, ci in conturile companiei. Reprezentantii companiei petroliere sunt cat se poate de fermi, nu au de gand sa dea statului nici un ban. Asa ca incompetenta sau interesul celor de la Finante adauga noi sume pe lista banilor pierduti de Romania. Mai trebuie precizat doar ca din zacamintele din Murzuk, inainte de criza libiana, s-a scos doar anul trecut petrol de peste 1 miliard si jumătate de dolari. În plus, din Libia au mai ramas de recuperat si alte cateva zeci de milioane de dolari pentru drumurile facute de romani. Nu știu dacă în acest caz mult blamată masonerie ar mai putea fi acuzată, cred că aici au primat multe interese pur personale ale unor compatrioți, care mai devreme sau mai târziu vor da socoteală...

Mozambic. În 2007, printr-un acord semnat, s-a redus datoria externa a Mozambicului fata de Romania cu 90%, cu conditia ca restul s-o plateasca. În 2007, Mozambicul se arata dispus sa dea proprietati in locul datoriei. Ciudat lucru, dar noi nu doar ca nu primim proprietati in Mozambic, ci iertam o datorie de 126 de milioane de dolari.

Siria. Cazul Siriei este relevant. Romania a facut acolo rafinarii, fabrici de ciment, combinate chimice, irigatii pe mii de hectare. Investitiile s-au derulat prin

Industrial Export, o companie a statului. In 1990 datoria Siriei se ridica la o suta de milioane de dolari. Dupa revolutie, Industrial Export a recuperat in conturile proprii 36 de milioane de dolari. Secretarul de stat, cel care se ocupa de recuperarea datoriilor eterne, habar n-are de soarta celor 36 de milioane venite din Siria.

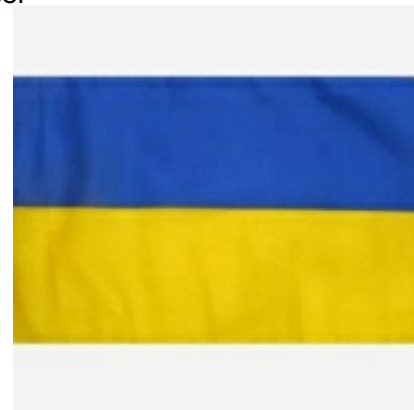

Ukraina. Un loc in care Romania a investit enorm: aproape un miliard de dolari. Acum aceasta investitie nici macar nu apare pe vreo lista oficiala pentru recuperare. Dolinska.

Un oras ucrainean cu 20.000 de locuitori, la 700 de kilometri de Romania. Pentru cei mai multi dintre noi, numele nu inseamna nimic. Orasul este construit de romani.

Noi le-am facut spitalul, scoala, primaria, blocurile si drumurile. Langa oras se intinde combinatul, un colos pe 1300 de hectare. Povestea esecului de la Krivoi Rog incepe in 1986, cand cinci tari socialiste au inceput lucrarile la acest obiectiv imens, din care urmau sa primeasca minereu. In '97, ucrainenii au oprit lucrarile si acolo totul s-a transformat intr-o tinta pentru hoti. Unul dintre fostii angajati are curajul sa vorbeasca.

„O sleahta de hoti si de mafioti. O caracatita, un fel de panza de paianjen, care e impenetrabila acolo”, spune Costel Paun, fost angajat Krivoi Rog. La „Romania, te iubesc” s-a aratat anul trecut povestea de la Krivoi Rog. Statul roman inca mai plateste 2 milioane de dolari pe an pentru paza si conservarea mamutului industrial. Mafia ucraineana si-a facut de cap aici si a furat cat de mult a putut. Pe teritoriul lor ucrainenii fac ce vor. Pare sa nu mai conteze ca romanii au si ei drepturi in combinat. Explicabil intr-un fel: de la Ministerul Economiei n-a mai fost acolo nici un control de ani de zile. In schimb, au acces nemijlocit ucrainenii si daca ei nu vor, acolo nu misca nimic. In urma reportajului difuzat la „Romania, te iubesc”, ministrul Adrian Videanu a trimis prima data dupa mai bine de 10 ani Corpul de control al ministerului in Ucraina. Concluzia cercetarilor? Totul este sub control, doar ca Romania ramane cu inca o gaura in buget. Neagra.

Cuba. Si in tara lui Fidel Castro, Romania a investit enorm. De la armament la tractoare sau camioane. Pe vremuri primeam tutun sau zahar cubanez. Acum, nu mai primim nimic. O datorie care depaseste un miliar de dolari. Unul dintre cele mai importante obiective facute de romani acolo este uzina de crom-nichel Las Camariocas. Cubanezii au inghetat relatiile cu noi si, desi recunosc datoria istorica, incearca s-o uite. Neglijata de autoritatile noastre, din incompetenta sau interes, recuperarea datoriilor externe a devenit mana cereasca pentru mai multe companii private. Fostele firme de comert exterior, multe dintre ele anexe ale securitatii, au intrat in acest joc sau mai bine zis, n-au iesit. In regimul Ceausescu toate contractele treceau prin intreprinderile de comert exterior. Dupa Revolutie multe din firmele statului s-au privatizat si au recuperat datoriile Romaniei direct in conturile lor, iar statul nu a mai primit mare lucru.

Egipt. Egiptul ne datora in 1989 470 de milioane de dolari. Acum datoria a disparut. Inainte de 1989 Romania a construit in Egipt fabrici de ciment si de produse chimice, a construit linii electrice de inalta tensiune, conducte de alimentare cu apa pe zeci de kilometri. Investitii extreme de costisitoare in schimbul carora am primit in anii 90 detergenti de tip Jax si Smash sau insecticide. Fostul deputat PSD, Iosif Armas este unul dintre multii afaceristi care au profitat de pe urma datoriilor pe care le avem de incasat. Numele lui Armas este asociat printre altele cu distrugerea statiunii Baile Herculane pe care a cumparat-o in conditii dubioase in 2001.

Egipt. Egiptul ne datora in 1989 470 de milioane de dolari. Acum datoria a disparut. Inainte de 1989 Romania a construit in Egipt fabrici de ciment si de produse chimice, a construit linii electrice de inalta tensiune, conducte de alimentare cu apa pe zeci de kilometri. Investitii extreme de costisitoare in schimbul carora am primit in anii 90 detergenti de tip Jax si Smash sau insecticide. Fostul deputat PSD, Iosif Armas este unul dintre multii afaceristi care au profitat de pe urma datoriilor pe care le avem de incasat. Numele lui Armas este asociat printre altele cu distrugerea statiunii Baile Herculane pe care a cumparat-o in conditii dubioase in 2001.

Vietnam. In 1999, in timpul guvernului Ișarescu, s-a prezentat la Ministerul de Finanțe și și-a oferit expertiza pentru recuperarea datoriei de 72 de milioane de ruble, echivalentul a 72 de milioane de dolari din Vietnam. Din 72 de milioane, noi ne-am ales cu oțel în valoare de 18 milioane de dolari pe care l-a vândut Armas, unul din șmecherii încă nepedepsiți ai României...

Angola. Este foarte interesant cum datoria Angolei estimată la aproape 20 de milioane de dolari s-a plimbat la mai multe companii, în mai multe țări. În 1998, în timpul guvernului Radu Vasile se cesionează datoria Angolei către Cobham International Investments. În anul 2000, aceeași datorie este dată firmei Argirom condusă de Iosif Armas care se obligă să plătească 15% din valoarea inițială. Adică în jur de 2,7 milioane dolari. În 2003, guvernul Nastase cesionează datoria firmei Maxima Grup. Guvernarea României a vândut creanțe într-o totală lipsă de transparență. Pe ascuns, fără licitații. Bani muncii de români înainte de 1989 s-au scurs în buzunarele speculanților. În lume sunt companii care s-au specializat tocmai pe cumpărarea datoriilor de la țări aflate în imposibilitatea de a se apăra. Aceste companii, un fel de fonduri de investiții în datorii, au fost numite Fondurile Vulturului.

Zambia. Un scandal imens care a avut în centru România și Zambia a fost declanșat acum câțiva ani la Londra. Pe malurile Dambovitei, nu s-a auzit însă nimic. Când datoriile Zambiei au început să fie șterse de anumite guverne, câteva companii private au cumpărat datoriile pentru bani foarte puțini. Una dintre ele a fost Donegal International care a cumpărat datoria către România. Zambia datoră României aproape 30 de milioane de dolari. Guvernul Radu Vasile a vândut, pe ascuns, către „Donegal”, o companie cu sediul în Insulele Virgine, datoria Zambiei cu prețul cu puțin peste 3 milioane de dolari. Adică 10% din valoarea datoriei. Donegal International a dat în judecată Zambia

și a cerut să îi fie plătite 55 de milioane de dolari în contul datoriilor pe care le răscurărase de la România. Ei au cumpărat de la România pentru 4 milioane de dolari și apoi au dat în judecată guvernul din Zambia. Până la urmă au reușit să câștige 15 milioane de dolari. În urma procesului, Zambia a fost obligată să plătească 15,5 milioane de dolari fondului. Bună investiție, nu? Un profit de 12 milioane de dolari pentru Donegal. Pentru România? Un minus de 27 de milioane. Cazul a fost extrem de controversat. Însăși premierul britanic de atunci, Gordon Brown, a luat atitudine împotriva practicilor prin care speculanții de creanțe se îmbogățesc. Fondurile Vulturilor și-au găsit un loc propice în Marea Britanie pentru a se dezvolta. Au făcut cuib și mulți pui. De anul trecut, din aprilie, însă, la presiunile mass media și organizațiilor non-guvernamentale, membrii parlamentului au hotărât să schimbe legislația. De anul trecut, nici o companie britanică nu mai poate cumpăra datorii în contul țărilor africane sau al celor din lume a treia. Măsura luată de britanici a avut ecou și în România. Ministerul de Finanțe refuză acum să mai negocieze cedarea creanțelor. Nu mai cedează creanțe, dar nici nu face mare lucru pentru recuperarea datoriilor. Miliarde de dolari. Multe din țările care au datorii către noi au posibilitatea să plătească. Dar nu o fac pentru că la noi nici măcar nu se știe bine cine ar trebui să se ocupe de acesta problemă. Așa că nu ne recuperăm banii, dar ne împrumutăm. Până cum România este datoare la alții mai bine de 90 de miliarde de euro.

Dacă ați citit cu atenție articolul nu se poate să nu vă întrebați cum este posibil ca România să fie atât de jefuită, în timp ce milioane de români au făcut și fac sacrificii pentru supraviețuire, cum este posibil ca aceste țări reprezentate cu mândrie de drapelul național să fie iertate de aceste imense datorii în timp ce milioane de simplii români nu numai că nu sunt iertați dar penelitățile lor din bănci și la utilități cresc. Este oare posibil că toți care ne-au condus destinele până acum să fie mână în mână cu mafiele internaționale?

o.c.emilian

<http://mondomistere.blogspot.ro/>

Anunțuri